

EL MICALET GALÀCTIC

El color del blat

Eva Dénia

Dibuixos de Sebastià Dénia

Les llavors són invisibles

Les llavors són invisibles,
dormen dintre de la terra,
preparen les seues vides
mentre que dura l'espera.

Un dia per fi desperten,
allarguen al cel els braços,
badallen i es deixondeixen
i fan els seus primers passos.

Brotaran al meu jardí
cada dia noves herbes
i jo hauré de descobrir
si són bones o dolentes.

Deixaré créixer la rosa
perquè és inútil i és bella,
em regala el seu aroma
i m'allunya la tristesa.

Vigilaré els baobabs,
que no arrenen en la terra,
no siga que es facen grans
i em foraden el planeta.

Cançoneta

La meua xiqueta és l'ama
del corral i del carrer,
de la figuera i la parra,
de la flor del taronger.

La meua xiqueta plora,
Ai, mareta, què li han fet?
Grossos llagrimots li cauen
redolant dels seus ulls.

Què li passa a la princesa
que plora amb tant de pesar?
I per què calla de sobte
quan la trac a passejar?

La meua xiqueta és l'ama,
ella mana en el meu cor;
ella governa ma vida,
li dóna llum i color.

Mireu quina moreneta!
Quan riu que bonica està;
un clotet se li dibuixa
en la galteta a l'instant.

La meua perleta juga,
amb no res ja s'entreté,
tot ho palpa amb les manetes,
tot ho trenca, tot ho perd.

La meua xiqueta és l'ama,
mana més que un general;
sols ha d'obrir la boqueta
i acudim tots com un llamp.

La meua reina és qui mana.
Què voleu? Ella és així!
Ella és qui dona les ordres
i nosaltres, a obeir!

El iaio li pinta quadres,
la iaia li fa jerseis
i la tieta li canta
cançonetes de xiquets.

Ai, quina peladilleta,
quin regal m'han dut els reis.
Quin joguet, quina nineta,
quin tresor he descobert.